

घ्नोत und v. l. घ्नोत RAGH. 4, 69; vgl. घ्नोत, घ्नोतक.
 घ्नोतमद्य m. N. pr. eines Ringers RĀGĀ-TAR. 7, 1314.
 घ्नोत Wallnussbaum NIGH. Pr. Suçr. 1, 213, 18. RAGH. 4, 69, v. l.
 घ्नोतम्य m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 101, b, 4. — u. Unerschütterlichkeit TATTVAS. 31.
 घ्नोतम्यतीर्थ m. N. pr. eines Mannes HALL 113.
 घ्नोतसुत्र N. pr. eines Agrahāra RĀGĀ-TAR. 8, 900.
 घ्नोतकृष्णी vgl. MBH. 1, 292.
 2. घ्नोत URĀDIS. 3, 17. n. = घ्नोत UĒVAL.
 घ्नोतमयिन् (घ्नोत + घ्नो) adj. augenkrank PAÑĀV. BR. 12, 3, 19.
 घ्नोत Spr. 1754. WEBER, RĀMAT. UP. 330. 334. °तियि Verz. d. Oxf. H. 283, No. 662. °दादशी 34, b, 15.
 घ्नोतानन्दमुनि (घ्नोत-घ्नो + मु) und घ्नोतानुभूति (घ्नोत + घ्नो) m. N. pr. zweier Männer HALL 90. Verz. d. B. H. No. 622.
 घ्नोत unversehrt.
 घ्नोत Z. 1 lies praet. st. praes.; Z. 2 lies 5, 13, 1 st. 5, 13, 2.
 घ्नोत nicht matt, nicht kränklich, frisch TS. 3, 3, 8, 1. KĀTU. 29, 5.
 घ्नोत Z. 2 lies धर्ममखिलम्.
 2. घ्नोत b) R. 3, 22, 24.
 घ्नोत (3. घ्नो + ग्नो) adj. nicht zu zählen RV. Prāt. 13, 14.
 घ्नोत Sp. 24, Z. 2 lies 11, 10, 16 st. 11, 12, 16.
 घ्नोत (3. घ्नो + ग्नो) f. die Unmöglichkeit irgendwohin zu gehen, zu gelangen (eig. und übertr.): घ्नोतस्तत्र रामस्य — पत्र गमिष्यामि विह्वयसा R. 3, 44, 25. 47, 4. नास्त्यगतर्मनोरथानाम् Unmöglichkeit des Gelingens VIKR. 26, 3. Schol. zu GĀIM. 1, 17. das Nichtbewohnen dem Weibe Verz. d. Oxf. H. 272, a, 12.
 घ्नोतक adj. keinen Ausweg habend, nicht wissend was zu thun KATHĀS. 24, 60.
 घ्नोतक (3. घ्नो + गति) adj. nicht zu gehen, nicht zu wandeln: घ्नोतका गतिर्ह्येषा पापा राजोपमेविनाम् MBH. 12, 3078. घ्नोतकगति: ed. Bomb.
 2. घ्नोत m. Arznei Spr. 2342. 4377. Vgl. 1. मन्त्राद.
 घ्नोत adj. sich nicht bewegend, unbeweglich: पत्किंचिज्जमागमम् MBH. 3, 11853. unzugänglich (Gogens. गम्य) 8247. — m. Baum R. 5, 16, 20. Spr. 997, v. l.
 घ्नोतम्यगमन Verz. d. Oxf. H. 8, a, 41. 58, b, 14. 87, b, 23. 266, a, 10. 270, a, 3. 272, a, 12. Spr. 3721. Verz. d. B. H. No. 1016. Vgl. गला — घ्नोतम्यं चैव योपितम् WEBER, RĀMAT. UP. 336.
 घ्नोत 1) pl. ँCV. ÇR. 12, 10. PRAVARĀDH. in Verz. d. B. H. 39, 9, 61, 7.
 घ्नोतसंहिता s. u. घ्नोतस्यसंहिता.
 घ्नोतस्य 1) Z. 21 lies वासतीवरे. — 3) Suçr. 1, 213, 18.
 घ्नोतस्यतीर्थ u. N. pr. eines Tirtha WILSON, Sel. Works 2, 22.
 घ्नोतस्यसंहिता bildet einen Theil des Skandapurāṇa Verz. d. Oxf. H. 84, b, 11. 93, a, 16. 103, b, 34. 232, a, 12. 277, b, 30. HALL 167. घ्नोतस्यसंहिता (nicht घ्नोतस्य) Verz. d. B. H. 316. — Vgl. घ्नोतस्यसंहिता.
 घ्नोतस्यार्थं °यते zum Agastja werden Verz. d. Oxf. H. 78, a, No. 133.
 घ्नोतस्यार्थं m. dem Agastja (Canopus) dargebrachter Argha bei dessen heliakischem Aufgange (beschrieben VARĀH. BRH. S. 12, 13. figg.): °विधि-व्रत Verz. d. Oxf. H. 34, b, 42.

घ्नोतमज्ञा f. die Tochter (घ्नोतमज्ञा) des Berges, Bein. der Pārvatī KIR. 3, 13.
 घ्नोत adj. ohne Qualitäten TATTVAS. 17. KAN. 1, 1, 17. der Vorzüge ermangelnd, werthlos: वाक्य Spr. हेतुप्रमाणयुक्तं im 4ten Theile.
 घ्नोत (von घ्नोत) n. Qualitätslosigkeit TATTVAS. 18.
 घ्नोतसार (घ्नो + सार) m. eine Art Parfum, = स्वाडु RĀGĀN. im ÇKDh. u. dem letzten Worte.
 घ्नोत m. N. pr. eines Mannes (neben गुह्य) RĀGĀ-TAR. 7, 1067.
 घ्नोत Z. 3 streiche द् am Anfange.
 घ्नोत Z. 3 lies 10, 64, 3.
 घ्नोत Z. 16 lies घ्नोतस्य. घ्नोत: पुत्रम् N. eines Wallfahrtsortes MBH. 13, 1729.
 घ्नोत m. 1) eine best. Pflanze, vermuthlich Semecarpus Anacardium, n. die Acajoumuss Suçr. 1, 132, 7. 2, 256, 3. 322, 20. 371, 15. 317, 1. 10. सैन्धवामित्री 373, 9. n. 433, 5. = 2) eine best. Schlangenart Suçr. 2, 263, 1. i.
 घ्नोतकार्य n. auch die beim Anlegen des heiligen Feuers hergesagten Gebete: संध्यामिकार्यादि पठित्वा KATHĀS. 20, 40.
 घ्नोतकुमार m. N. pr. eines Mannes, = विद्वत्साचार्य HALL 222.
 घ्नोतकृत adj. eine feurige Erscheinung bildend: Ushas TS. 4, 3, 11, 5.
 घ्नोतकृत (घ्नो + कृत) n. eine durch Feuer hervorgebrachte besonderliche Erscheinung Verz. d. Oxf. H. 322, b, 15.
 घ्नोतक्रिया Feueranlegung, Sorge um's Feuer: घ्नोतक्रियाधूमै-र्यन्मे पिङ्गलिते दृशौ KATHĀS. 21, 122.
 घ्नोतर्म m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 18, b, 12. 19, a, 32.
 घ्नोतम् MBH. 13, 6604.
 घ्नोतचित् RAGH. 8, 25. Verz. d. B. H. No. 226. 260. 914. 1100. घ्नोतचित् ÇAT. BR. 13, 8, 1, 11. KĀTU. ÇR. 21, 4, 11.
 घ्नोतचित्या und घ्नोतचित्या ÇAT. BR. 6, 6, 1, 1. 13. घ्नोतचित्य adj. = घ्नोतचयनरहित KĀTU. ÇR. 8, 3, 3.
 घ्नोतचित् 1) Z. 2 lies 11, 9, 19 st. 11, 11, 19. — 2) d. i. Methoneu superba RATNAM. 38.
 घ्नोततीर्थ u. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, a, 6. 12. 45. b, 34.
 घ्नोतत्रा lies das Feuer pflegend.
 घ्नोतत m. N. pr. eines Brahmanen KATHĀS. 20, 7. °दत्ता f. N. pr. eines Frauenzimmers 7, 42.
 घ्नोतधारा (घ्नो + धारा) f. N. pr. eines heiligen Badoplatzes MBH. 3, 8124.
 घ्नोतद् m. Ross (nach dem Comm.) LĀṬS. 4, 12, 9, 10.
 घ्नोतपरिक्रिया, v. l. °परिक्रिया.
 घ्नोतपरीक्षा (घ्नो + प) f. Feuerprobe (als Gottesurtheil) Verz. d. Oxf. H. 86, a, 4.
 घ्नोतपुच्छ lies der Schwanz des in Vogelgestalt geschichteten Feuers.
 घ्नोतपुर n. Agni's Stadt, N. pr. einer Stadt WILSON, Sel. Works 2, 23.
 घ्नोतप्रवेश (घ्नो + प्र) m. das Besteigen des Scheiterhaufens, freiwilliger Tod im Feuer Ind. St. 2, 76. R. 6, 101 in der Unterschr. KATHĀS. 16, 116. 36, 79. MUDĀLA. 133, 14. Verz. d. Oxf. H. 34, b, 34.
 घ्नोतम् m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Kāçjapa Ind. St. 4, 373. fig.
 घ्नोतमार्हति vgl. घ्नोतमार्हति.